

Nr 22

Av herr **Jonsson m. fl.**, angående folkpensionärsrabatter på statens järnvägars och postverkets bussar.

(Lika lydande med motion nr 15 i Första kammaren)

Frågan om utvidgning av de folkpensionärsrabatter som statens järnvägar med kommersiell motivering tillämpat under några år har flera gånger prövats av riksdagen. Även om SJ enligt gällande principer — senast konfirmerade genom riksdagens bifall till propositionen om trafikpolitiken vid 1963 års höstriksdag — avgör rabattutformningen, förefaller det motiverat att riksdagen tillkännager sin mening härom. De hittillsvarande rabatterna har — såvitt framgår av tillgängliga uppgifter — varit en bra affär för SJ och naturligtvis till glädje för folkpensionärerna. Det är troligt att även utvidgade rabatter skulle visa sig ekonomiskt lönande.

Allmänna beredningsutskottet erinrade i sitt utlåtande nr 28 vid 1963 års riksdag om vad utskottet tidigare anfört om den kanske viktigaste rabattfrågan, den om rabatt också på SJ:s busslinjer:

Utskottet har i sina förenämnda utlåtanden gjort uttalanden av innebörd att det för många trafikanter, särskilt dem som är bosatta i trakter som drabbats av järnvägsnedläggelse och är helt hänvisade till busstrafik, måste uppfattas som en orättvisa att de icke får åtnjuta samma taxenedsättningar som järnvägstrafikanterna. Utskottet har i enlighet härmed starkt understrukit önskvärheten av att åtgärder i den utsträckning så är möjligt vidtages i syfte att minska olikheterna i taxor mellan trafikmedlen.

Beredningsutskottet erinrade vidare om den proposition angående riktlinjer för trafikpolitiken som då väntades och underströk önskvärheten av att det i de aktuella motionerna berörda problemet »beaktas inom ramen för de principer för vår trafik- och taxepolitik som kan komma att bli gällande». Vidare beslöt utskottet föreslå riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t ge till känna vad utskottet anfört, vilket förslag bifölls av riksdagen.

Kungl. Maj:t uppdrog den 18 november 1963 åt järnvägsstyrelsen att utreda de trafikekonomiska förhållanden som ett införande på SJ:s busslinjer av för dem icke företagsekonomiskt betingade rabatter skulle medföra. När allmänna beredningsutskottet i sitt utlåtande nr 9 år 1964 behandlade då föreliggande motioner om bl. a. folkpensionärsrabatterna, var järnvägsstyrelsens utredning inte klar. Den beräknades emellertid föreligga under

Bihang till riksdagens protokoll 1965. 4 saml. Nr 22—30

våren. Såvitt vi känner till är utredningen när detta skrives ännu inte klar men kan väntas bli det inom kort. Det är naturligtvis omöjligt att veta vilka förutsättningar som SJ finner föreligga för pensionärsrabatter på bussarna, men genom utredningen skapas förutsättningar för nya överväganden från riksdagens sida. För vår del anser vi det otänkbart att begränsa folkpensionärsrabatterna till järnvägarna, som minskar i omfattning för varje år. Bussrabatter framstår som en naturlig följd av ändringarna i trafikförhållandena.

En annan viktig fråga är utvidgning av den nuvarande SJ-rabatten för folkpensionärer i tiden — för närvarande gäller inte rabatten under månaderna juni, juli och augusti — och till förtidspensionerade, pensionärer med hustrutillägg samt blinda och handikappade. Vidare bör införande av rabatt på SJ:s bussar följas av samma bestämmelser för postverkets bussar. Dessa frågor är för stora grupper i vårt land så viktiga, att riksdagen bör uttala en mening härom, även om — som här tidigare framhållits — beslutanderätten ligger på annat håll.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte föreslå att Kungl. Maj:t upptar överläggningar med järnvägsstyrelsen och poststyrelsen om utvidgning av här berörda rabatter för folkpensionärer.

Stockholm den 13 januari 1965

Anders Jonsson

Olaus Nyberg

Elias Jönsson

Olle Westberg

i Ingemarsgården

John R. Anderson

Arvid Nilsson

Sven Antby

i Lönsboda

Bengt Börjesson

Emil Elmwall

Gunnar Hyltander

i Falköping

Nr 23

Av herr Werbro m. fl., om åtgärder för att förebygga inbrottsstöld.

(Lika lydande med motion nr 18 i Första kammaren)

Stockholm den 13 januari 1965

W. Werbro

Sten Sjöholm

Arvid Nilsson

i Lönsboda